
Animacijsko komunikacijske akcije

Author(s): Žarko TOMŠIČ

Source: *Urbani Izziv*, No. 12/13 (junij 1990), pp. 78-79

Published by: Urbanistični inštitut Republike Slovenije

Stable URL: <https://www.jstor.org/stable/44180553>

Accessed: 07-09-2018 12:44 UTC

JSTOR is a not-for-profit service that helps scholars, researchers, and students discover, use, and build upon a wide range of content in a trusted digital archive. We use information technology and tools to increase productivity and facilitate new forms of scholarship. For more information about JSTOR, please contact support@jstor.org.

Your use of the JSTOR archive indicates your acceptance of the Terms & Conditions of Use, available at <https://about.jstor.org/terms>

This article is licensed under a Attribution 4.0 International (CC BY 4.0). To view a copy of this license, visit <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>.

JSTOR

Urbanistični inštitut Republike Slovenije is collaborating with JSTOR to digitize, preserve and extend access to *Urbani Izziv*

Teme novih projektov, s katerimi se bo skupina OECS-ja za urbane zadeve ukvarjala v prihodnjem mandatu, so za Jugoslavijo nedvomno zanimive. Naše sodelovanje v zadnjih projektih Zemljiška politika v mestih in Vplivi socialno-demografskih sprememb je bilo dobro sprejeto, pripombe so letele predvsem na nepopolnost in slabo primerljivost podatkov in na regionalno parcialnost. Parcialnost prispevkov izvira iz dejstva, da smo se v projekte vključevali, ne da bi imeli za to odobrena kakršna koli sredstva na nacionalnem nivoju, ter iz slabe povezanosti in zgolj minimalnega sodelovanja strokovnjakov in poznavalcev posameznih področij v ostalih delih Jugoslavije.

Upamo lahko, da bodo najnovejši pogovori naših ministrov v Parizu (pogovori ministra Lončariča na OECD-ju in g. Marendiča s predstavniki skupine OECD za okolje) o pristopu Jugoslavije v članstvo OECD-ja prinesli pozitivne rezultate. Jasno pa je, da sam interes, strokovna pomoč in morebiti tudi finančna podpora s strani OECD-ja ne bodo dovolj. Časi večnega zgolj "pristavljanja lončkov" so minili. Za resno sodelovanje v OECD projektih OECD-ja bo treba združiti strokovne in organizacijske moči na jugoslovanskem nivoju. Izgovorov, da v projektih sodelujemo zgolj kot volonterji in, da so zato prispevki parcialni, pač ne bo nihče več jemal resno.

mag. Barbara Černič, dipl. oec.

* Nekaj glavnih poudarkov osnutka poročila je bilo zajetih v prispevku Kaj je novega v zemljiški politiki v deželah OECD (Urbani izziv, št. 10, dec. 1989).

** Poročilo je bilo predstavljeno v prispevku Politika dežel OECD na področju varstva okolja v mestih (Urbani izziv, št. 11, apr. 1990).

Vsa gradiva 16 seje skupine OECD so na razpolago na Urbanističnem inštitutu RS.

Programi seminarjev in konferenc, ki so bili predstavljeni na seji, objavljamo v rubriki Kongresi.

odzivi

Žarko TOMŠIČ: Animacijsko komunikacijske akcije

Pospeševanje razvoja je uspešno le, če izhaja iz ljudi, njihovih znanj, sposobnosti in ambicij, če temelji na aktiviranju vseh lokalnih potencialov okolja - prostorskih, naravnih, materialnih in kadrovskih. Zato se zavzemamo za "razvoj od spodaj", za samorazvoj na osnovi teritorialne, ekološke, socialne in kulturne identitete. Aktiviranje okolja je zato naša stalna naloga, ki poteka sočasno z vsemi drugimi dejavnostmi.

Pri vseh projektih, ki jih izvajamo (zgornja Mežiška dolina, Kozjansko, Haloze), smo lahko zapisali, da "ti kraji niso prepoznani kot perspektivni, še zlasti pa jih tako ne vidijo njihovi prebivalci. Še več, v večini primerov so celo mnenja, da se ne da nič več narediti." Takšna nezainteresiranost prebivalstva seveda predstavlja veliko oviro za teorijo avtopropulzivnega "razvoja od spodaj navzgor". Zato smo menili, da mora vzporedno z razreševanjem osrednjih razvojnih problemov in dejavnosti potekati tudi načrtno usmerjeno komuniciranje z domačo javnostjo, tj. sistematično animiranje prebivalcev za vključevanje v razvojna prizadevanja svojega kraja.

Na podlagi podatkov raziskovanj, ciljev projektov in našega komunikacijskega znanja smo izdelali takšno strategijo (osnovno zamisel) animacijsko - komunikacijske akcije, po kateri moramo v ozračju pesimizma najprej ustvariti zavedanje in spremeniti stališča ter vedenje krajanov in nato postopno od pesimizma preko ozračja optimizma in participacije priti do ozračja uspeha; ali shematsko prikazano:

1. vzbujanje pozornosti (ustvarjanje zavedanja in zanimanja),
2. osveščevalna dejavnost (sprememba stališča ter vedenja),

3. participacija (omogočanje sodelovanja),
4. organizacija (oblikovanje programov).

Komunikacijski instrument je kombinacija odnosov z javnostjo, osebne komunikacije, publicitete in včasih tudi oglaševanja.

Moje siceršnje mnenje je, da so pri izdelovanju in izvajanju tovrstnih animacijsko - komunikacijskih akcij najpomembnejši elementi kreativnost, izvirnost, inovativnost in domiselnost ter da zato ne moremo navesti neke obče veljavne formule za uspešno vključevanje ljudi v razvojne projekte. Vsekakor pa obstajajo vsaj nekateri osnovni načini, instrumenti in napotila, mimo katerih ne more noben projekt, ki ima za cilj sodelovanje prebivalstva v njem. Ti so se tudi v praksi - kjer se potrди, da je propagiranje določene ideje in priporočivega vedenja še kako zahtevna naloga - v vseh naših primerih izkazali za zelo učinkovite in se mi zdijo vredni vsaj kratke predstavitve.

V prvi fazi, ko je bilo potrebno vzbuditi splošno pozornost, smo pričeli s skrbno izdelanim nagovorom, sloganom (npr. Naredimo Črno zopet barvito) in zaščitnim znakom (npr. mavrico) na plakatih in letakih kot začetnim spodbudam za razmišljanje, predvsem pa z namenom, da bi bil začetek akcije tudi nekakšna uganika. Takšne celostne podobe posameznih projektov (zaščitni znak, slogan, logotip in barve) moramo potem uporabljati pri vseh oblikah, saj je tak način krajanom mnogo bližji kot pa na primer naslov Uresničevanje razvojnega programa za zgornjo Mežiško dolino.

Kasneje, po tej uvodni fazi, smo uporabljali takšne načine in sredstva komuniciranja, ki najbolj pripomorejo k tesnemu stiku, doseganju zaupanja in prepričanju, da mislimo resno. To so: strokovni svet pri krajevni skupnosti, sestavljen iz najaktivnejših krajanov in predstavlja vez, koordinatorja med nami in krajan; izložbe, oglasne deske, opremljene s celostno podobo za obvestila in poročanje o delu; svetovalno-informa-

cijski center kot prostor v smislu "borze idej"; skrinjice za pozive, mnenja in predloge "srmežljivejših" krajanov; župniki, na vasi zelo poslušani in spoštovan vir informiranja; "odprti telefon"; akcija "črnih pik", v kateri smo fotografirali slabe točke v kraju in pozivali k njihovi odpravi...

Lahko rečem, da smo se v večini primerov dokaj hitro približali ozračju optimizma. Tako smo lahko prešli na drugo fazo komuniciranja, v kateri smo se s konkretnimi idejami usmerili napovsem določene segmente javnosti in na konkretna področja, hkrati smo zajeli tudi strokovno, poslovno in upravno zakonodajno javnost. Poglavitne komunikacijske dejavnosti predstavljajo tu: lokalni radio in tisk (za obveščanje), tiskani mediji (za publiciranje projektov), osebna pisma, mladinska delavnica (v kateri opravljajo mini raziskovalne naloge otroci domačini), razstave (na katerih prikazujejo domačini vse, kar sami delajo), dokumentacija in ponudba zapuščenih objektov, javne tribune, prezentacije idej, organiziranje tečajev in predavanj, "kalilnica podjetništva", kjer lahko mladi, še neaktivni podjetniki preizkusijo sebe in trg ...

Na ta način smo prišli do prvih "optimistov", udeležencev v projektih, bolje rečeno, večina jih je sama prišla k nam. Z njihovimi idejami in znanjem ter našo strokovno pomočjo smo skupno začeli snovati prve konkretne projekte in tako prišli že do prvih oblik participacije, tj. obojestranskega enakovrednega odnosa sodelovanja. Najuspešnejše smo potem na raznih prireditvah in preko lokalnih množičnih medijev (v Črni na Koroškem se je kot najučinkovitejši izkazal lokalni TV program kabelsko-distribucijskega sistema) predstavili kot lokalne zmagovalce, lokalne junake in z njihovim vzorom spodbudili še druge dejavnosti. Pri tem smo lahko računali tudi na močan adut, dobro znano slovensko "fovšijo".

Žarko Tomšič, dipl. nov., Novna - studio podeželja. Ravne na Koroškem.

Kongresi, posvetovanja, poletne šole ...

Mednarodni kongresi v letu 1990

MESTNO OKOLJE - SPREJEMLJIV RAZVOJ (Urban Environment/Sustainable Development), Toronto 15. do 20. junij 1990.

NASELJA IN SPREJEMLJIV RAZVOJ (Human Settlements and Sustainable Development), Toronto, 21. do 23. junij 1990.

MEDNARODNI FORUM O OKOLJU IN MESTU (International Forum on Global Environment and the City), Osaka, 1. do 3. julij 1990.

KULTURA, PROSTOR, ZGODOVINA (Culture, Space, History), Ankara, 8. do 12. 7. 1990, (11. mednarodni kongres IAPS).

RURALNA OBMOČJA IN DRUŽBENO - EKONOMSKI RAZVOJ, Ljubljana, 23. do 27. 7. 1990 (Srečanje Komisije za spremembe v ruralnih sistemih pri Mednarodni geografski uniji).

Organizator: Filozofska fakulteta, Oddelek za geografijo, Ljubljana.

SVETOVNI KONGRES LOKALNIH UPRAV ZA SPREJEMLJIVO PRIHODNOST (The World Congress of Local Governments for a Sustainable Future), New York, 5. do 8. september 1990.

Organizator: Organizacija združenih narodov

SOCIALNE VLOGE ANTROPOLOGIJE (The social Roles of Anthropology), Lizbona, 5. do 12. september 1990 (inter - kongres Mednarodne komisije za urbano antropologijo IUAES).

NAČRTOVANJE MESTNEGA PODZEMELJA (Urban Underground Planning), Stockholm - Hel-

sinki, 12. do 16. september 1990 (mednarodna konferenca IFHP).

MESTO IN REKA (The City and the River), Antwerp, 19. do 21. september 1990 (mednarodni kongres).

(Oživljeno zanimanje za velika mesta je v središču zanimanja ponovno postavilo stara pristaniška območja iz 19. stoletja. V Severni Ameriki, Veliki Britaniji, v Mediteranu in tudi v severozahodni Evropi je revitalizacija teh pristanišč postala pomemben del prenove ali oživitve mest in pristanišč. Tudi Antwerp je pred kratkim lotil revitalizacije, zato se želi s pomočjo kongresa učiti iz izkušenj podobnih mest. Program: Mesto in reka, Mesto in pristanišče, Nove oblike sodelovanja.)

RAZVOJNE POLITIKE ZA PODEŽELJE, MALA MESTA IN URBANE REGIJE (Development policies for Rural Areas, Small Towns and Urban Regions), Dublin, 24. do 28. september 1989 (40. svetovni kongres IFHP).

MOČ URBANE REGIJE (The Strength of the Urban Region), Rotterdam, 7. do 12. oktober 1990 (14. konferenca INTA).

(Mnogim regijam je uspelo doseči izredne spremembe. Na poti je bilo storjeno nekaj napak, toda rezultati so bili pogosto presenetljivi. Kaj je bil ključ njihovega uspeha? Kaj so se naučili iz izkušenj? Kakšne možnosti in nevarnosti čakajo regije, ki sprejmejo izziv modernizacije njihovega prostora ter socialne, ekonomske in kulturne klime?)

METROPOLIS '90, Melbourne, 15. do 19. oktober 1990 (3. svetovni kongres World Association of the Major Metropolises).

(Internacionalizacija gospodarstev, prestrukturiranje in povezovanje novih, naprednih industrij v metropolitanskih območjih je vzpodbudila resurgence v vlogi metropole. Pojavil se je nov val možnosti in problemov na stanovanjskem področju, v prometu in okolju. Metropolis '90 bo identificirala in analizirala težnje in poročala o pristopih k reševanju.)